

[Sonja Albrink]

Tak til hr. Tom Behnke for de positive bemærkninger. Jeg er enig vedrørende §§ 244 og 245; når det gælder § 246, har vi som sagt kun haft en enkelt sag.

Til hr. Gert Petersen vil jeg gerne sige ligesom under redegørelsesdebatten, at vi altså ikke mener, samfundstjeneste hører hjemme under dette lovforslag.

Fru Inger Stilling Pedersen vil jeg også gerne takke for de positive bemærkninger, og hvad angår hr. Niels Helveg Petersens indlæg, vil jeg også tage de bemærkninger med ind i udvalgsbehandlingen.

Som sagt vil vi i CD arbejde for, at dette lille lovforslag kan blive vedtaget, og vi vil medvirke til, at eventuelle tvivlsspørgsmål eller andre ting, der måtte ønskes uddybet, bliver belyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler trang til at fritte justitsministeren lidt nærmere vedrørende den bemærkning, han gjorde i sin svartale om, at hvis Folketinget fastsætter minimumsstraffe, så kunne domstolene jo gå hen og sige: Jamen det vil vi ikke være med til, så vi idømmer i stedet for en betinget straf.

Min kollega fru Sonja Albrink var inde på dette, at det da må være lovgivningsmagten, der bestemmer straffens omfang. Det er domstolene, der bestemmer, hvornår der er skyld efter loven, men jeg kan ikke rigtig forstå ministerens påpegning af, at domstolene kan gå hen og dømme anderledes, end loven foreskriver.

Selvfølgelig kan det drøftes nærmere i udvalget, men jeg synes, det er på sin plads allerede her at fritte ministeren med hensyn til et sådant signal om, at loven ønsker vold strengere straffet – når domstolen konstaterer, at sådant er forekommet. Så skulle domstolene sådan i al almindelighed gå hen og sige: Nå ja, det er da meget godt, at de synes det inde på Christiansborg, men det synes vi altså ikke! Det kan da ikke være rigtigt.

Hvis det skulle være rigtigt, må ministeren da kunne anviser en anden måde, på hvilken lovgivningen kan meddele som et faktum, at der her i landet er lov om, at vold af den og den art som minimum skal straffes inden for de og de rammer. Kan ministeren forholde sig til dette, vil jeg være meget taknemlig.

Justitsministeren (Engell):

Nu skal jeg jo ikke gentage mine kommentarer på regeringens vegne til lovforslaget, hvor jeg erklærede mig enig i de målsætninger, der lå til grund, nemlig bekæmpelsen af volden.

Men jeg havde to hovedproblemer med forslaget, som jeg gerne kort vil gentage, nemlig dels det – som jeg også forstår at CD's ordfører for forslagsstillerne er enig i – at man jo ikke med forslaget afskaffer adgangen for domstolene til at kunne give betingede domme; det ville også være højst besynderligt. Og hvis man fastsætter en minimumsstraf, betyder det, at der vil være et antal sager, hvor domstolene må skønne – fordi det nu engang er domstolene, der har skønnet inden for de strafferammer, som Folketinget har fastsat: Her er der ikke nok. Her er der ikke begået nok kriminalitet, nok vold til, at man opfylder kriteriet for at kunne falde inden for en minimumsstraf. Og det vil sige, at voldsforbrydere, der ligger på grænsen, måske i virkeligheden vil få en betinget straf frem for at falde inden for en minimumsstrafordning.

Det andet problem med forslaget er som sagt dette med, at vi jo ændrede loven i 1989, hvor et meget bredt flertal i Folketinget var enig om, at man ikke som tilforn skulle skelne så skarpt imellem de forskellige paragraffer, 244, 245 og 246, og det ville altså være et brud på den ændring, der blev gennemført i 1989.

Så spørger hr. Arne Melchior, hvilke andre måder jeg så ville anviser. Det er jo det, jeg har gjort ved at sige, at det, vi lægger op til, er en generel skærpelse af strafniveauet, af strafmaksimum, og så en generel skærpelse med en tredjedel på hele voldsområdet. Det er det, vi mener er den farbare og den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Blot et kort spørgsmål til ministeren. Jeg er for så vidt enig med ministeren, når vi taler om § 245 og § 246. Når vi taler om § 244, hvor man går ind og vender stillingen, således at hvis der skal straffes med mindre end 21 dages frihedsberøvelse, så kræver det nogle særlige omstændigheder, hvilket normalt kræver, at dommeren begrundes, hvorfor man træffer en anden afgørelse end den, som loven egentlig lægger op til, vil det så ikke have en eller anden form for indflydelse på, at dommerne ligesom opper sig?